

[H. C. Toft.]

rere med de pågældende landes landmænd, der får store subsidier også til varer, som de sender ud i verden, og som vi så skal konkurrere med på andre markeder.

Stillingen er da i dag den, at de priser, som landbrugerne kan opnå for produkterne, stort set er de samme som i 1945, medens omkostningerne for landbruget jo har måttet følge den almindelige stigning i omkostningsniveauet, hvor den indenlandsk bestemte omkostningsstigning har været langt den største.

Den situation, man nu er kommet i, har det konservative folkeparti længe haft for øje var under udvikling, og vi har erklæret os villige til at bidrage til en løsning til bedring af landbrugets vilkår. Det konservative folkeparti er i dag også rede til at bidrage til en løsning af landbrugets forhold, til at medvirke til en politik, der letter vilkårene for denne store gruppe af medborgere. Som det folkeparti, vi er, vil vi altid befinde os på den linje, som jeg her har givet udtryk for, når store samfundsgrupper stilles i de største vanskeligheder. Lad dette være sagt til den enkelte borger, men lad det i denne situation være sagt til den enkelte bonde i vort land.

Af samfundskøkonomiske grunde vil det også være uforsvarligt at lade et så valuta-skabende erhverv, som landbruget er, køre helt fast økonomisk. Produktivitetsforøgelsen i landbruget i efterkrigsårene har i vidt omfang bidraget til øgede indtægter for vort samfund, i væsentlig grad bidraget til velstandsforøgelsen, men det er meget lidt af den, der er kommet til den enkelte bonde.

Når dette er sagt om de enkelte jordbrugere, må jeg have lov til i denne forbindelse at sige om de forhandlinger, der er ført gennem den senere tid mellem organisationerne og statsmagten, og som for landbrugets vedkommende har ført til det forlig mellem statsmagten og organisationerne, som nu er forelagt folketinget vel som en fuldbyrdet kendsgerning, som det næppe er muligt at rette ret meget andet end kommaer i, at den konservative folketingsgruppe ikke engang har været orienteret om de løbende krav og ønsker. Man har fra organisationernes side udelukkende interesseret sig for regeringsmagtens indehavere. Det kunne da være, at organisa-

tionerne kunne have fået støtte til en politik, som de hellere ønskede, og som de også fik bedre mulighed for at få gennemført, hvis de på samme måde i det mindste havde orienteret oppositionspartierne. Det har de altså ikke gjort, og det må vi notere os i situationen i dag, men lad det være sagt til dem nu, så de måske en anden gang finder anledning til at orientere os på linje med regeringen. Det kunne vist ikke skade dem, ej heller den enkelte.

Vi står nu over for dette, at den højtærede landbrugsminister i sin fremsættelsestale erklærer, at der har været ført forhandlinger med repræsentanter for landbrugs-erhvervet om lovforsanstaltninger til bedring af landbrugets vilkår. Det har vi læst om i aviserne, hørt om i radioen og fjernsynets aktuelt; men vi har ikke blot hørt om, at der har været ført forhandlinger, men på en ganske eftertrykkelig måde har vi også erfaret om en periode, hvor der ikke har været forhandlinger, men produktionsstrejke og leveringsstop fra landbrugets side. Man kunne i det mindste vente, når ministeren fremsætter lovforslag på baggrund af forhandlinger mellem regeringen og organisationerne, at han da oplyste folketinget om, hvad det indgåede forlig vil koste, det forlig, der standsede strejken.

Lovforslaget om afsætning af landbrugsprodukter indeholder ud over de bemyndigelser i den hidtidige lov, som udløber den 30. juni 1961, bemyndigelse for landbrugsministeren til af statskassen at anvende 250 mill. kr. efter indstilling fra 3 organisationer. Mener den højtærede minister virkelig at kunne tillade sig at præsentere folketinget for et beløb af denne størrelsesorden uden den mindste antydning af, hvordan midlerne skal fordeles, hvor meget der bliver til den enkelte gruppe af landbrugere? Er det rigtigt, at midlerne skal fordeles sådan, som vi har kunnet læse i pressen, men som man ikke har oplyst over for folketinget, at de skal fordeles med 800 kr. i tilskud pr. ejendom under en vis størrelse — og hvilken størrelse — at der uddeles 80 kr. pr. ko til den enkelte landmand, og at grundskatterne til amtet skal betales af staten? Findes der, højtærede landbrugsminister, ikke et protokollat om det indgåede forlig eller et andet dokument, der oplyser om forligets